

L a n d s k a p s n ä m n d e n s framställ-

N:o 11/1946.

ning till landstinget med förslag om beviljande av anslag till anskaffning av garage för landskapets vägmaskiner.

År efter år har behovet av ett garage för landskapets vägmaskiner blivit alltmer trängande. Ju flera dessa maskiner blir och ju mera slitna, desto starkare gör sig även kravet på egen verkstad för utförande av småreparationer på dessa maskiner gällande. Så länge landskapet är utan ett garage i egentlig mening, kan vägmaskinerna icke få den vård och ans, i varje händelse inte vintertid, som de borde erhålla och som kunde ges, om ett garage med en mindre verkstad funnes.

Att avsevärda belopp skulle kunna inbesparas redan, om chaufförerna hade möjlighet att utföra mindre reparationer, kan man sluta sig till därav, att landskapet under senast förflutna år till verkstäderna utgav cirka en miljon mark för mindre och större reparationsarbeten, för att inte alls tala om värdet av förspild tid vid väntan på verkstäderna, eller under fåfänga försök att få med tjärolja smörjade motorer i gång i ett iskallt skjul. Betecknande är att privata bilägare icke anse sig ha råd att vara utan garage.

Redan för flera år sedan uppgjordes av landskapets vägmästare ett

förslag till garage av eldfast material, men då det beräknades kostca 30⁰.000 mark, ville landskapsnämnden icke göra någon framställning om anslag för ändamålet, i synnerhet som materialbristen då redan gjorde sig kännbar. För någon tid sedan framlade vägmästarna ett nytt större förslag, efter nutida pris approximativt beräknat att kosta 4 miljoner mark. På grund av de höga kostnaderna och svårigheten att erhålla material lämnades frågan även denna gång vilande, men förslagsställarna fingo i uppdrag att efterhöra, om någon för ändamålet lämplig byggnad skulle finnas och eventuellt få köpas, i vilket fall ärendet ånyo skulle upptagas till behandling.

Ett sådant tillfälle yppar sig, om Mariehamns stad säljer gamla elektricitetsverket, vilken fråga just nu behandlas i Stadsfullmäktige. I byggnaden finnes plats för 6 fordon, ett verkstads- och förrådsrum och ett användbart boningsrum ävensom ett rum, som kan inredas till boningsrum och på tomten gott om utrymme för tillbyggnader. Det är ingenting som hindrar att den planerade landskapsgården bygges där, om landstinget, när den tiden kommer, vill följa enskilda gårdsägares och Mariehamns stads exempel och inrätta garaget i samband med eller i sin gård. Dimensionerna förändra ju inte arrangemangets art.

Även om staden av någon anledning inte vill sälja huset eller inte

vill sälja det åt landskapet, kan anslaget bli av behovet, emedan det i landskapet finnes åtminstone två andra tegelbyggnader, som stå oanvända och som skulle kunna användas för ändamålet, om de säljas.

Landskapsnämnden hade räknat med att Stadsfullmäktige skulle träffa beslut om försäljningen och fastställa minimipriset vid sitt sammanträde senaste torsdag, men så skedde icke. Landskapsnämnden vet i detta nu endast att drätselkammaren föreslagit 1,5 miljon som minimipris, och har landskapsnämnden därför föreslagit detta belopp upptaget som anslag för ändamålet. Men då det är att räkna med en stegring av priset vid auktionen, föreslås anslaget betecknat som förslagsanslag.

I detta sammanhang kan erinras om att i rikets vägdistrikt icke blott finnas behöfliga garageutrymmen utan även fullständiga reparationsverkstäder anlagda och underhållna med statsmedel. Här biläges ett utdrag ur Väg- och vattenbyggnadsstyrelsens reglemente för skötsel av maskiner, apparater, färjor och farkoster.

I anslutning till vad ovan framhållits får landskapsnämnden härmed vördsamt föreslå

att Landstinget måtte till landskapsnämndens förfogande för anskaffning av garage

för landskapets vägmaskiner ställa et

förslagsanslag om 1,5 miljoner mark. et

observeras i en andra tilläggsstat för

innevarande år.

Mariehamn den 22 februari 1946.

På landskapsnämndens vägnar:

Piklu Brandfär?

Werner Key

Utdrag ur Väg- och vattenbyggnadsstyrelsens reglemente för skötsel av maskiner, apparaten, färjor och farkoster, givet i Helsingfors den 5 september 1945.

Ansvar för maskinernas skötsel.

I reglementet avsedd inventarie är nyttig endast, när den är i användning. Denna bör därför så skötas att den alltid är i användbart skick.

Inventariernas skötsel indelas i tre huvudgrupper:

a) förebyggande skötsel, vilken utföres före maskinens eller apparatens tagande i användning samt fortsättningsvis under hela användningstiden.

b) inspektionsskötsel, varvid maskinen eller apparaten med bestämda mellanrum granskas, rengöres och smörjas samt repareras vid granskningen konstaterade fel.

c) årligen företagna helreparationer.

Högsta övervakningen av skötseln ankommer på väg- och vattenbyggnadsstyrelsens maskinbyrå. Väg- och vattenbyggnadsstyrelsens ambulande maskininspektörer giva för skötseln erforderlig hjälp och råd.

Distriktsingenjörerna, chefen för Saima kanal och enskilda arbetsplatsers chefer äro ansvariga för i deras vård befintliga maskiners, apparaters, färjors och farkosters skötsel.

Ledande arbetsplatsingenjör eller motsvarande byggmästare äro i sin tur ansvariga för inventarierna under den tid de äro i deras användning.

Reparationsverkstads förman är ansvarig för inom hans distrikt befintliga maskiners och apparaters underhåll och skötselns tekniska utförande. Under tjänsteresor i sitt distrikt inspekterar och övervakar han maskinernas och apparaternas skötsel på arbetsplatserna.

I. Allmänt.

Maskinvården. För varje arbetsplats bör finnas en i skötsel av maskiner och apparater inkommen maskinvårdare.

Vid större arbetsplatser förordnar arbetsplatsens chef såvitt möjligt för maskinvården en maskintekniker med erforderlig praktik och erfarenhet och vid mindre arbetsplatser en i maskinskötsel väl inkommen person.

Maskinvårdare jämte distrikts- och arbetsplatsförrådsförvaltare äro med avseende å maskinskötseln underställda reparationsverkstads förmän.

De skilda arbetsmaskinernas och apparaternas skötare äro i fråga om maskinernas skötsel underställda arbetsplatsens maskinvårdare.

§ 5.

Maskinernas skyddande. I användning varande maskin bör monteras under tak, såvitt arbets tets art och storlek det medgiver. Ifall maskinen eller dess delar äro av sådan art, att de kunna taga skada av den yttre luftens inverkan, bör maskinen monteras i uppvärmbart rum.

§ 8.

Arbetsrum. Finnas flera maskiner på arbetsplatsen, bör för maskinisterna reserveras ett uppvärmbart arbetsrum försett med arbetsbord, där erforderliga reparationer kunna utföras.

§ 15.

Till reparationsverkstäderna för distrikten eller enskilda arbetsplatser bör anskaffas och i lager hållas den mängd reservdelar och råmaterial, som erfordras för inom dem befintliga maskiners reparationer.

Arbetsplatsens förråd beställer de dyrare reservdelarna genom distriktets huvudreparationsverkstad.